

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Dashuria Hyjnore – Shenjë e Dishepullimit të Vërtetë

Nga Plaku Majkëll B. Strong,
i Të Shtatëdhjetëve

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

Pikëmbërritja e vërtetë e dishepullimit, në kuptimin e plotë të fjalës, është të bëhesh siç është Jezu Krishti.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these

Presidenti Rasëll M. Nelson kohët e fundit na ftoi ta “bëjmë dishepullimin tonë përparësinë tonë më të lartë”. Ajo ftesë e fuqishme më ka nxjerrur të përsiat thellësisht rreth dishepullimit tim vetjak ndaj Jezu Krishtit.

Dishepullimi Është i Qëllimshëm

Një dishepull është një ndjekës ose nxënës i dikujt tjetër. Dishepujt janë “çirakë” që ia përkushtojnë jetën e vet bërjes si mësuesi i tyre. Pra, të qenit një dishepull i Jezu Krishtit nënkupton më shumë sesa thjesht të besosh mësimet dhe doktrinën e Tij. Madje nënkupton më shumë sesa thjesht njohjen e natyrës së Tij hyjnore dhe pranimin e Tij si Shpëtimtari dhe Shëlbuesi ynë, sado në thelb e rëndësishme është kjo.

Presidenti Dallin H. Oaks shpjegoi: “Ndjekja e Krishtit nuk është një praktikë rastësore ose episodike. Është një zotim i vazhdueshëm dhe një mënyrë jetese që duhet të na udhërrëfjë në të gjitha kohët dhe në të gjitha vendet.” Dishepullimi është një rrugëtim i qëllimshëm që e ndërmarim, për t’u shndërruar nëpërmjet flijimit shlyes të Zotit dhe fuqisë së Tij aftësuese. Pikëmbërritja e vërtetë e dishepullimit, në kuptimin e plotë të fjalës, është të bëhesh siç është Jezu Krishti, madje deri në atë pikë sa të marrim “shëmbëlltyrën e tij në pamjen [tonë]”.

Për të qenë dishepuj të Zotit, ne duhet t’i imitojmë qëllimshëm mendimet dhe veprimet e Tij çdo ditë, për shembull, bindjen, përlulësinë dhe durimin e Tij. Teksa i përvetësojmë gradual-

attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught, “Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the

ishtë këto cilësi në vetë identitetin tonë, ne bëhemi “pjes[ë]tarë të natyrës [së Tij] hyjnore”. Përpjekja për një përngjasim të tillë me karakterin e Shpëtimtarit, është në thelb të adhurimit ndaj Tij. Siç dha mësim Presidenti Nelson: “Admirimi ynë i lartë ndaj Jezusit shprehet më së miri kur ne përpiqemi të përngjasojmë me Jezusin”.

Shenja e Dishepullimit të Vërtetë

Nga gjithë ato cilësi të shumta hyjnore të Jezu Krishtit me të cilat duhet të përpiqemi të përngjasim, njëra është ajo që spikat dhe mishëron gjithë të tjerat. Ajo cilësi është dashuria e Tij e pastër ose dashuria hyjnore. Edhe profeti Mormon, edhe Apostulli Pal na kujtojnë se pa dashuri hyjnore, “s’je[m]i asgjë”. Ose, siç iu zbulua Profetit Jozef Smith, pa “dashuri hyjnore, [ne] s’mund të bëjmë asgjë”.

Vetë Shpëtimtari e përcaktoi dashurinë si një tregues ose shenjë nëpërmjet së cilës dishepujt e Tij të vërtetë do të dalloheshin, kur Ai shpalli:

“Po ju jap një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin; sikurse unë ju kam dashur, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin.

Prej kësaj do t’ju njohin të gjithë që jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri për njëri-tjetrin.”

Dashuria hyjnore është një koncept i gjerë që mund të jetë i vështirë për t’u përkufizuar, por që perceptohet lehtësisht nga të gjithë ata që janë prekur prej saj. Tek udhëzuesi Predikoni Ungjillin Timna mësohet se “dashuria hyjnore, sikurse besimi, çon drejt veprimit”. Në të vërtetë, dashuria hyjnore mund të përshkruhet si “dashuri në veprim”. Ky përshkrim jep një këndvështrim të shkëlqyer mbi deklaratën përmbledhëse të jetës së Shpëtimtarit: Ai “e përshkoi vendin duke bërë mirë”.

Si ndjekës të Jezu Krishtit, ne duhet të përpiqemi drejt një përngjasimi me mënyrën se si Mësuesi ynë e tregoi dashurinë e Tij të pastër për të tjerët. Ndonëse Shpëtimtari e shfaq dashurinë hyjnore në shumë mënyra, do të doja t’u kushtoja vëmendje tre modeleve të caktuara të dashurisë së Tij hyjnore, që shihen lehtësisht te dishepujt e Tij të vërtetë.

Dashuria Hyjnore Është të Tregosh Dhembshuri

Së pari, Shpëtimtari e tregoi dashurinë hyjnore duke qenë i dhembshur. Gjatë shërbesës së

Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, “One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Tij mes nefitëve, sikurse shënohet te Libri i Mormonit, Zoti e ftoi popullin të kthehej në shtëpi dhe të përsiaste për gjërat që Ai u kishte mësuar, dhe të përgatitej për kthimin e Tij ditën vijuese. Më pas, në anal thuhet:

“Ata ishin në lot dhe shikonin mbi të me vendosmëri, sikur donin t'i kërkonin që të rrinte edhe pak me ta.

Dhe ai u tha atyre: Vini re, zemra ime është e mbushur me dhembshuri për ju.”

Dhembshuria është ajo pjesë e dashurisë hyjnore që synon të lehtësojë vuajtjen. I mbushur me dhembshuri, Zoti i shëroi të sëmurët dhe të munduarit mes popullit. Pastaj, i bekoi fëmijët e tyre ndërsa engjëjt zbritën nga qielli dhe i rrethuan ata. Ai i kreu këto vepra dashamirëse e të përzemërta, dhe shumë të tjera, sepse “kishte dhembshuri”.

Ndërkohë që shërbeja si misionar në moshë të re në Amerikën Jugore, edhe unë mora dobi nga dhembshuria e një miku të dashur. Një mbrëmje ndërsa po ngisja makinën për në shtëpinë e presidentit tonë të misionit me shokun tim misionar, një i ri me biçikletë u kthye befasisht përballë automjetit. Ndodhi aq shpejt sa që nuk munda ta shmangia dot përplasjen. Në mënyrë tragjike, ky i ri humbi jetën nga përplasja. U trondita pa masë nga humbja e jetës së tij. I tmerruar dhe i tronditur ndërsa realiteti makabër i asaj që sapo kishte ndodhur po më vinte përfund, më çuan në burg dhe më mbyllën brenda. Nuk isha ndier kurrë më i frikësuar dhe i vetmuar. Më kishte pushtuar dëshpërimi dhe frika se mos më burgosnin për gjithë jetën.

Një misionar tjetër si unë, Plaku Brajën Koçevër, e mori vesh për aksidentin dhe mori shtysë nga dhembshuria. Ai erdhi në burg dhe iu lut policëve që ta lejonin të rrinte me mua në qeli, që të mos isha vetëm. Mrekullisht, ata pranuan. Edhe sot e kësaj dite, ndiej mirënjohje të thellë për veprën e dashurisë si të Krishtit nga ky dishepull, e cila më qetësoi, më ngushëlloi dhe më dha zemër gjatë çastit më të vështirë në jetën time. Dhembshuria e tij plot dashuri hyjnore ishte një shenjë treguese e dishepullimit të tij. Sikurse vërejti Presidenti Nelson: “Një nga mënyrat më të thjeshta për ta dalluar një pasues të vërtetë të Jezu Krishtit, është se sa me dhembshuri ai person i trajton njerëzit e tjerë”.

Dashuria Hyjnore Është të Japësh Shërbesë ndaj Nevojave të Pashprehu-

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path

ra

Një shembull tjetër i mënyrës se si Shpëtimtari e tregon dashurinë e Tij, është nëpërmjet vëzhgimit dhe dhënies së shërbesës prej Tij ndaj nevojave të pashprehura të të tjerëve. Burrin që kishte qenë i paralizuar për 38 vjet, pa asnjë njeri për ta ndihmuar, Zoti e shëroi plotësisht dhe e nxiti që të jetonte me drejtësi. Gruas që u kap duke shkelur kurorën, Ai i ofroi shpresë dhe ngushëllim në vend të dënimit. Burrit me paralizë që e zbritën nga çatia, Zoti i dha falje për mëkatet, jo thjesht shërim të trupit.

Kur u thirra të shërbeja si peshkop, gjashtë fëmijët tanë të vegjël i bënë sfiduese mbledhjet e sakramentit për bashkëshorten time, Kristinën, së cilës iu desh t'i përballonte e vetme ndërsa unë uleshja në podium. Siç mund ta përfytyroni, fëmijët tanë shpesh nuk ishin fare nderues. Duke e vënë re situatën e saj, dy anëtarë të lagjes sonë, Xhoni dhe Debi Beniçi, filluan të uleshin me të çdo të diel për ta ndihmuar. Mirësia e tyre vijoi për vite me radhë, dhe ata u bënë si gjyshër të dytë për familjen tonë. Ashtu si Zoti, këta dishepuj e kishin vënë re nevojën e pashprehur dhe vepruan me dashuri – një shenjë spikatëse e dishepullimit të tyre.

Dashuria Hyjnore Është t'i Ndhimosh të Tjerët Përgjatë Shtegut të Besëlidhjeve

Së fundi, dashuria e përsosur e Shpëtimtarit përqendrohet tek aftësimi i të gjithë fëmijëve të Perëndisë për të përmbushur potencialin tonë hyjnor, që të mund të "m[arritim] pjesë në shpëtimin e tij dhe në fuqinë e shlyerjes së tij". Teksa bëhemi më shumë si Mësuesi ynë, dëshira jonë për të ndihmuar vëllezërit dhe motrat përgjatë shtegut të besëlidhjeve, do të rritet natyrshëm.

Për shembull, ne mund t'i ngremë moralisht dhe të shoqërohem me ata që ndihen të fyer ose të harruar, t'i ndihmojmë ata të cilët janë të rinj në bashkësinë tonë, që të ndihen të mirëpritur, ose të ftojmë miq që të adhurojnë me ne në mbledhjen e sakramentit, ndoshta këtë Pashkë që vjen. Ka mënyra të panumërta për t'i inkurajuar dhe ndihmuar të tjerët në përparimin e tyre, nëse kërkojmë qëllimshëm dhe plot lutje ndihmën e qiellit, që të kemi sy për të parë dhe zemër për të kuptuar se si i sheh dhe ndihet Jezu Krishti për ta.

Ndhima ndaj të tjerëve përgjatë shtegut të

may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that “[the Agamatas’] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!”

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson's invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when

tyre të besëlidhjeve, mund të marrë formën e një veprë të pazakontë shërbimi. Ja një shembull: gjatë detyrës sime të tanishme në Filipine, mësova për familjen Agamata. Ata u pagëzuan në vitin 2023 dhe më pas, me padurim vendosën një datë për t'u vulosur si familje në Tempullin e afërt të Urdanetës në Filipine. Mirëpo, pikërisht përpara takimit të familjes, disa tajfune e goditën rajonin. Vëllai Agamata, një fermer orizi, nuk pati mundësi që t'i mbillte bimët gjatë stuhive të forta. Kur furtunat më në fund kaluan, atij i duhej ta mbillte orizin shpejt ndërsa toka ishte ende nën ujë – kushtet ideale për mbjellje. Për fat të keq, udhëtimi për në tempull do të duhej të shtyhej.

Dy dishepuj, Plaku dhe Motra Koilan, bashkë me tre misionarë në moshë të re me shërbim, dëgjuan për vështirësinë e familjes Agamata dhe ofruan ndihmë pavarësisht se nuk kishin përvojë në bujqësi. Duke punuar nën diellin përzhitës, ata ndihmuan për mbjelljen e filizave, duke bërë që familja Agamata ta përfundonte detyrën dhe të frekuentonte tempullin për vulosjen e tyre, siç qe planifikuar. Plaku Koilan vërejti se “pamja e fytyrave të [familjes Agamata] shkëlqente teksa i pamë të veshur me të bardha në shtëpinë e Zotit. Gëzimi që ndiem duke i dhënë shërbesë individit, është një gëzim si asnjë tjetër!”

Familja Agamata tani shijon bekimet e larmishme të vulosjes si familje e përjetshme, pasi disa bashkëdishepuj që qenë plot dashuri hyjnore – shenjë e dishepullimit të tyre – vendosën t'i ndihmonin vëllezërit dhe motrat e tyre të bënin përpara përgjatë shtegut të tyre të besëlidhjeve.

Vëllezër dhe motra, dishepullimi ndaj Jezu Krishtit është e vetmja mënyrë për të fituar lumturi afatgjatë. Është një shteg i mbushur me vepra dashurie të qëllimshme dhe pikësnyuese kundrejt të tjerëve. Ndonëse shtegu i dishepullimit mund të jetë i vështirë e sfidues dhe ndonëse me raste mund të kemi vështirësi e mund të mos ia dalim, ne mund të gjejmë ngushëllim te fakti që Perëndia është i vetëdijshëm për ne dhe dëshiron të na ndihmojë sa herë që përpiqemi. Isaia na kujton që “Perëndia ... [na] zë nga dora ... dhe [na] th[otë]: ‘Mos u frikëso, unë të ndihmoj’”.

Me këtë siguri në mendje nga Ati ynë në Qiell, lutem me zell që të mund ta ndjekim ftesën e Presidentit Nelson për ta bërë përparësi dishepullimin tonë. Iu “lut[shim] Atit me gjithë fuqinë e zemrës” që të “mbushe[m]i me këtë dashuri që ai ua jep të gjithë atyre që janë pasues të vërtetë të Birit të tij Jezu Krisht; ... që kur ai të shfaqet, ne

he shall appear we shall be like him”because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

të jemi si ai”, sepse ne do të mbartim një shenjë të dishepullimit të vërtetë, e cila është “dashuria hyjnore[,] ... dashuria e pastër e Krishtit”.

Unë dëshmoj se Jezu Krishti është Shpëtimtari, Shëlbuesi, Shembulli dhe Miku ynë i gjallë e i lavdishëm. Në emrin e Jezu Krishtit, amen.